

ЗАТВЕРДЖЕНО

Протокол засідання Вченої ради
Комунального закладу вищої освіти
«Хортицька національна
національна навчально-реабілітаційна академія»
Запорізької обласної ради
27 лютого 2023 року № 4

Уведено в дію 27.02.2023 року
Наказ ректора Хортицької
національної академії
від 27.02.2023 року № 36/од

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІСПИТУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ на денну форму навчання для здобуття ступеня бакалавра

016 Спеціальна освіта
013 Початкова освіта
227 Фізична терапія, ерготерапія
231 Соціальна робота
053 Психологія
073 Менеджмент
023 Образотворче мистецтво, декоративно-прикладне мистецтво, реставрація
022 Дизайн
242 Туризм

Запоріжжя 2023

Укладачі:

Руколянська Н. В., кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Фурман О. Ф., кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

З М І С Т

I. Пояснювальна записка	3
II. Програма вступного іспиту з української мови.	5
III. Критерії оцінювання	12
IV. Рекомендована література	13

I. Пояснювальна записка

Вступне випробування з української мови проводиться під час вступу для здобуття ступеня бакалавра на базі повної загальної середньої освіти. Мета іспиту – оцінювання рівня навчальних досягнень вступників з української мови задля конкурсного відбору для навчання в академії.

Програму вступних іспитів укладено на основі «Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови і літератури для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти» (наказ Міністерства освіти і науки України № 696 від 26.06.2018). Програму з української мови розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-9 класів та програм з української мови для профільного навчання учнів 10-11 класів.

Матеріал програми з української мови розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика, текст», «Розвиток мовлення».

Вступне випробування проводиться у формі письмового екзамену.

Усього в блоці завдань з української мови 30 завдань, з-поміж яких:

10 завдань з вибором однієї правильної відповіді з чотирьох варіантів;

15 завдань з вибором однієї правильної відповіді з п'яти варіантів;

5 завдань на встановлення відповідності (потрібно встановити по 4 «логічні пари»).

Максимальна кількість балів, що можна набрати, правильно виконавши всі завдання вступної роботи з української мови – 45 балів (по 1 тестовому балу буде нараховано за кожну правильну відповідь на завдання з вибором однієї правильної відповіді та по 1 тестовому балу за кожну правильно визначену логічну пару в завданнях на встановлення відповідності).

II. Програма вступного іспиту з української мови

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника
1.Фонетика. Гра-фіка. Орфоепія. Орфогра-фія	<p>Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у – в, і – й.</p> <p>Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] у коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові й прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.</p>	<p>Вступник повинен (повинна) вміти:</p> <p>розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно 3 додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</p>

2.Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про Фразеологізми.	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфо-логія 4.1.Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2.Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових

<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнити правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</p>
<p>4.4. Зай- менник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники</p>
<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>.</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на <i>-но</i>, <i>-то</i> в мовленні.</p>

	<p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнити правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p>	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток.</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнити сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
<p>4.8. Вигук</p>	<p>Вигук як частина мови. Правопис вигуків.</p>	<p>Розпізнавати вигуки й правильно їх писати</p>

<p>5. Синтаксис. 5.1. Словосполучення</p>	<p>Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.</p>	<p>Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>
<p>5.2. Речення</p>	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).</p>	<p>Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>
<p>5.2.1. Просте двоскладне речення</p>	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.</p>	<p>Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком</p>
<p>5.2.2. Другорядні члени речення у</p>	<p>Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.</p>	<p>Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні.</p>

<p>двосклад-н ому й од-оскладн о-му реченні</p>		
<p>5.2.3. Од- носкладні речення</p>	<p>Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).</p>	<p>Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</p>
<p>5.2.4. Просте ускладнен е речення</p>	<p>Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.</p>	<p>Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</p>
<p>5.2.5. Складне речення</p>	<p>Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.</p>	<p>Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті</p>
<p>5.2.5.1. Складно-</p>	<p>Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між</p>	<p>Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні</p>

сурядне речення	частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.	можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складно-підрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в них.	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтво-	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й

рення чужого мовлення	Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки та функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; • формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

III. Критерії оцінювання вступного іспиту

Вступне випробування проводиться у формі письмового іспиту.

Усього в блоці завдань з української мови **30 завдань**, з-поміж яких:

10 завдань з вибором однієї правильної відповіді з чотирьох варіантів;

15 завдань з вибором однієї правильної відповіді з п'яти варіантів;

5 завдань на встановлення відповідності (потрібно встановити по 4 «логічні пари»).

Максимальна кількість балів, що можна набрати, правильно виконавши всі завдання вступної роботи з української мови – 45 балів (по 1 тестовому балу буде нараховано за кожну правильну відповідь на завдання з вибором однієї правильної відповіді та по 1 тестовому балу за кожну правильно визначену логічну пару в завданнях на встановлення відповідності).

IV. Рекомендована література

1. Авраменко О. Українська мова та література : завдання в тестовій формі для підготовки до ЗНО : довідник, 1-ша частина. Київ : Грамота, 2019. 496 с.
2. Авраменко О. М., Блажко М. Б. Українська мова та література : довідник. Завдання в тестовій формі. I частина. Київ : Грамота, 2011. 552 с.
3. Авраменко О. М., Дмитренко Г. К. Українська література : підручник для 9 класу. Київ : Грамота, 2019. 304 с.
4. Авраменко О. Українська мова та література : завдання в тестовій формі. 2-га частина. Київ : Грамота, 2019. 144 с.
5. Авраменко О. М. Українська література : хрестоматія для підготовки до ЗНО. Київ : Грамота, 2020. 416 с.
6. Бернадська Н. І. Українська література ХХ століття : навчальний посібник для старшокласників та вступників до ВНЗ. 3-є вид., стереотип. вид. Київ : Знання-Прес, 2006. 271 с.
7. Данилевська О. Українська мова. Комплексне видання. Вид-во : Літера, 2018. 368 с.
8. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : підручник. Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. 408 с.
9. Клочек Г. Ліна Костенко : навчальний посібник-хрестоматія. Кіровоград : Степова Еллада, 1999. 320 с.
10. Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ : ВЦ «Академія», 2006. 752 с.
11. Наенко М. Художня література України: від міфів до модерної реальності. Київ : ВЦ «Просвіта», 2008. 1064 с.
12. Пахаренко В. І. Шкільне шевченкознавство : навчальний посібник. Черкаси : Брама-Україна, 2007. 256 с.
13. Слоньовська О. В. Конспекти уроків з української літератури. Нове прочитання творів. 9 клас. Кам'янець-Подільський : Абетка, 2002. 512 с.
14. Сучасна українська літературна мова : підручник / М. Я. Плющ. 4-е вид. стереотип, вид. Київ : Вища школа, 2003. 430 с.
15. Українська література у портретах і довідках: Давня література – література ХІХ ст. : довідник / редкол.: С. П. Денисюк, В. Г. Дончик, П. П. Кононенко та ін. Київ : Либідь, 2000. 360 с.

16. Українська мова: Енциклопедія. Київ : Укр. енциклопедія, 2000. 820 с.
17. Українська мова : правопис у таблицях, тестові завдання : навч. посібн. для підготовки до ДПА та ЗНО : 3-тє видання, доповнене / Олександр Авраменко, Оксана Тищенко. Київ : КНИГОЛАВ, 2020. 200 с.
18. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. Потебні; Інститут української мови стереотип, вид. Київ : Наукова думка, 2004. 240 с.
19. Український правопис. Харків : Фоліо, 2019. 240с.

Онлайн-ресурси:

1. Тести ЗНО-ОНЛАЙН з української мови і літератури за минулі роки; URL: <https://zno.osvita.ua/ukrainian/>. ;
2. Завдання з української мови, згруповані за певними темами, які відповідають мовним темам, передбаченим програмою; URL: <https://zno.osvita.ua/ukrainian/tema.html>
3. Перелік слів з правильними наголосами до ЗНО/НМТ з української мови; URL: <https://osvita.ua/test/advice/65116/>.
4. Перелік фразеологізмів для підготовки до ЗНО/НМТ з української мови; URL: <https://osvita.ua/test/advice/88002/>.
5. Сервіс із підготовки до мультитесту. URL: <https://zno.osvita.ua/multitest/tema.html>.